

§ 130.

Sagførerraadet har ikke blot at paase, at de til Samfundet hørende Sagførere i deres Forhold som Sagførere holde sig Lovene efterrettelige, men ogsaa, at de i deres Sagførervirksomhed undgaa alt, hvad der ikke kommer overens med den Hæderlighed, Nøjagtighed og Paalidelighed, eller med den Agtelse for Statsmyndighederne, som en offentlig beskikket Sagfører altid maa udvise, ligesom det med bindende Virkning har Ret til at afgøre Tvistigheder angaaende Vederlag for den af dem i denne deres Egenskab ydede Tjeneste og Bistand til private, naar disse i denne Anledning henvende sig til det.

§ 131.

I Henhold til den foregaaende Paragraf kan Sagførerraadet skride ind mod hvert enkelt Samfundsmedlem, saavel af egen Drift som ifølge Begæring.

Sagførerraadet kan tildele de enkelte Medlemmer af Sagførersamfundet Irettesættelser, forbyde dem Udførelsen af enkelte Sager eller Forretninger, paalægge dem Bøde af ikke over 300 Kr., suspendere dem fra Sagførervirksomheden i en vis Tid, dog ikke længere end 1 Aar.

Dog kunne de nævnte Straffe ikke anvendes, uden at den paagældende har haft tilstrækkelig Lejlighed til at erklære sig over de ham gjorte Bebrejdelser og fremkomme med sit Forsvar, mundtlig eller skriftlig.

§ 132.

Gaar Sagførerraadets Beslutning ud paa Irettesættelse, Bøde over 40 Kr., Forbud imod Udførelsen af enkelte Sager eller Forretninger eller Suspension, kan den paagældende Sagfører fordre Beslutningen, forinden den kan træde i Virksomhed, prøvet af Landsretten, naar han inden 3 Dage forlanger dette ved en Skrivelse til Landsrettens Formand.

Landsrettens Formand har da at kalde Sagførerraadet og den paagældende Sagfører til et Møde med Landsrettens Medlemmer, af hvilke mindst 5 maa være til Stede.

I dette Møde, som holdes for lukkede Døre, gives der alle vedkommende Lejlighed til mundtlig at udtale sig, hvorefter Landsretten enten stadfæster eller ophæver Sagførerraadets Beslutning.

§ 133.

Sagførerraadet har at føre Tilsyn med de Mænd, som forberede sig til Sagførervirksomheden ved den paagældende Landsret eller de under samme hørende Retter. Ethvert Andragende fra saadanne Mænd om Beskikkelse som Sagfører ved Landsretten eller i Landsretskredsen skal forelægges Sagførerraadet til Erklæring. Dersom Sagførerraadets Erklæring gaar ud paa, at den paagældende ikke kan antages virkelig at have deltaget i Sagførerforretningers Udførelse eller at have med tilbørlig Flid bivaanet Retsforhandlingerne, eller paa, at han ikke har ført en retskaffen Vandel, kan Andragendet om Beskikkelse i Reglen ikke tages til Følge; dog kan Justitsministeren, naar særegne Grunde tale derfor, tildele vedkommende Beskikkelse, uagtet hans Andragende ikke anbefales af Sagførerraadet, men dog ikke førend efter, at der paa ny er givet dette Lejlighed til at ytre sig.